

El vi

Gotes del Priorat

2009

El Priorat, única Denominació d'Origen Qualificada de Catalunya, aposta darrerament, com es fa en moltes altres zones, per vins més joves, més afruitats, amb menys estructura i criança, o sigui més fàcils de beure i també, per què no dir-ho, amb preus més assequibles. El nou vi presentat per la firma Portal del Priorat, s.l., és un negre de criança curta d'un bonic

color cirera picota, amb ribet violaci, color de joventut. Amb una intensitat aromàtica alta i aromes que recorden les mores, la regalèssia, violetes i tocs cremosos. Un vi brillant, complex i atractiu, que conserva la mineralitat pròpia de la terra pissarrosa que li dona vida. En boca és saborós, amb una estructura sedosa, que no cansa, pels seus records de fruita madu-

ra, tanins polits i darrerere-gust suau i persistent. Preu aproximat: 11 euros. Fa un bon maridatge amb una amanida de figues negres madures, permil d'ànec i encenalls de parmesà.
El celler elaborador: El celler Portal del Priorat, s.l. i tot el seu projecte vitivinícola és obra de l'arquitecte Alejandro Arribas, que el desenvolupa al portal del Priorat, als pobles de Bellmunt, El Lloar i El Molar, aconseguint vins moderns d'alta qualitat. Per a més informació: www.portal-del-priorat.com i www.girovi.cat

Agust Ensesa Bonet
Escola de Tastavins del Gironès

Col.leccionisme

Programes de festa major

Amb les celebracions populars torna un apartat «de temporada»

Xavier Romero

Com passa amb les fruites i les hortalisses, que se'n recomana el consum quan n'és la temporada perquè són més bones, en el món del col.leccionisme ens trobem al llarg de l'any amb diverses temàtiques del «temps», i una d'aquestes és la relativa als programes de les festes majors dels nostres pobles i ciutats, les quals proliferen quan s'acosten les dates estiuenques. La recollida, l'estudi i la conservació dels programes festius es pot convertir en una autèntica recerca històrica en tant que molts municipis tenen la sensibilitat de dedicar una bona part dels seus opuscles i llibrets a temes locals, d'entre ells els relacionats amb fets i personatges d'un recent passat, o fins i tot del present. Tal com marca la tradició, per altra banda, els aficionats a escriure i cercar la història local compten amb els programes anuals de la festa grossa de la seva població com un mitjà idoni i de notable difusió per mostrar i oferir a llurs convilatans el producte d'aquells treballs.

La nostra recomanació sempre ha estat la d'editar, per poca possibilitat que hi hagi, uns exemplars amb contingut, amb lectura i amb prou informació com per ser digna de ser conservada a la biblioteca familiar. La qualitat de la presentació anirà lligada als pressupostos i a la voluntat dels responsables municipals de torn, però el que entenem que val per sobre de tot és el contingut, i si pot ser amb força il·lustracions al·lusives millor, la qual cosa, complementada amb la informació dels actes festius i el suport publicitari de les cases comercials i d'altres entitats, fa que es completin unes publicacions de gran prestància i utilitat.

Un exemple d'aquests programes el podem tenir en el de la festa major d'enguany de Cassà de la Selva, amb una cridanera portada que ensenya un capgros –i que reproduïm en aquest espai–, i un contingut dedicat gairebé de manera monogràfica a homenatjar els veïns il·lustrats que passen dels 80 anys. Un total de vint-i-quatre ressenyes o petites biografies, amb una foto actual de cada personatge, que encapçala per ordre cronològic el doctor Josep Ruscal-

da amb els seus ben portats 101 anys, i en la relació de les quals hi ha tant homes com dones, de totes les professions, però que d'alguna manera han destacat al llarg de la seva vida per la seva involucració amb la societat civil local a través de les entitats i moltes altres col·laboracions desinteressades.

Aquest programa de format A4 i 76 pàgines compagina de manera equilibrada l'esmentada referència a la gent gran i a la història local amb informacions sobre els joves i les seves activitats festives, a més de presentar els tres finalistes o candidats a l'elecció de Pubilla i Hereu. Tot això, amant amb els habituals anuncis publicitaris mitjançant els quals les firmes comercials desitgen sobretot col·laborar amb aquesta seva aportació a la festa del poble.

Conservar i guardar aquestes publicacions ja demostra una certa afició al col.leccionisme. Els més interessats en el tema intentaran aconseguir edicions anteriors, així com obrir el ventall cap a d'altres municipis de la demarcació.

Gironins del segle XIX

Gabriel Anglada Terrades

Arrivava sense que ningú se'n adonés. La gent anava amunt i avall atrafegadíssima, fent els encàrrecs habituals dels dies de mercat, i per això no el veien apropar-se amb les seves bíblies i el seu escambell. Sempre triava el dia de mercat per visitar els pobles. Tothom anava a plaça i era més fàcil que a algú se li encengués la mateixa flama que havia crescut dins seu quan era molt jove.

Gabriel Anglada Terrades va néixer el 1854 a Figueres, on de ben jove va començar a treballar de flequer. Per raons que no s'han pogut escatir, va entrar en contacte amb el protestantisme i va abandonar la fe catòlica.

La capital empordanesa –a mitjans del segle XIX, un dels feus més destacats del republicanisme federalista, que defensava la laïcitat de l'Estat i la llibertat de culte dels ciutadans– va ser el focus més important de propagació d'aquella religió a les comarques de Girona. Durant la dècada de 1880, Figueres havia rebut la visita de missioners i hi havia diverses capelles obertes a la ciutat per practicar el culte protestant.

Gabriel Anglada no només es va convertir, sinó que es va introduir de ple en l'organització protestant. Primer actuant com a «colportor», és a dir, venedor de Bíblies a domicili. I passat un temps va esdevenir pastor. Una de les característiques d'aquesta branca del cristianisme és que les Sagrades Escripures, en tant que paraula de Déu, han de ser accessibles a tots els creients. Aquest és un dels punts claus que, abans del Concili Vaticà II, la diferenciava del catolicisme, que sostenia que la Bíblia només podia ser interpretada per un sacerdot i en llatí. En conseqüència, el protestantisme defensava la traducció del text sagrat a llengües vernacles i això explica que l'índex d'alfabetització de la població fos més gran als països europeus protestants, ja que havien de saber llegir la Bíblia. A més, durant la litúrgia, la prèdica es feia en l'idioma dels fidels. Per això, el pastor Gabriel Anglada feia els sermons en català.

Com tants altres correligionaris, Anglada va ser perseguit i empresonat en diverses ocasions per un Estat confessional i amb un pes importantíssim de la jerarquia catòlica que no permetia la més mínima dissidència. Malgrat això, mai va abandonar les seves creences i va estendre la seva tasca pastoral a Barcelona i a Sabadell. Gabriel Anglada Terrades va morir el 1917 a Figueres, als 63 anys.

Xavier Carmaniu Mainadø
Historiador i periodista